

עב א מיי פיד מיל' מכירה ה' א סמג לאון קק טושיע ח"מ ס' ללא טעמ' :
עב ג מיי שם פ"ח הלכה ח סמג ענין שם טושיע ח"מ ס' רכח טעמ' :
עב ד מיי שם פ"ח ה' ג ועין דשגות ובמ"מ ח"מ ענין פ"ח טושיע ח"מ ס' רכ טעמ' :
עב ה מיי שם פ"ח ה' ט ועין דשגות ובמ"מ ח"מ ענין פ"ח טושיע ח"מ ס' רכ טעמ' :
עב ו מיי שם פ"ח ה' ט ועין דשגות ובמ"מ ח"מ ענין פ"ח טושיע ח"מ ס' רכ טעמ' :
עב ז מיי שם פ"ח ה' ט ועין דשגות ובמ"מ ח"מ ענין פ"ח טושיע ח"מ ס' רכ טעמ' :
עב ח מיי שם פ"ח ה' ט ועין דשגות ובמ"מ ח"מ ענין פ"ח טושיע ח"מ ס' רכ טעמ' :
עב ט מיי שם פ"ח ה' ט ועין דשגות ובמ"מ ח"מ ענין פ"ח טושיע ח"מ ס' רכ טעמ' :
עב י מיי שם פ"ח ה' ט ועין דשגות ובמ"מ ח"מ ענין פ"ח טושיע ח"מ ס' רכ טעמ' :

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דמי כוונתה וכו' לטון אחר ברוניתא אומנת. נ"ב ענין פ"ח ה"א ס' ר"ח ט' : (ב) ד"ה אס וכו' מיוחד ה"א דאמי מ"ה הא מני דקמי :

מוסף רש"י

המשמחר. כגון טעני הקונה יין אפרוח מן הסטור הכרס צדח כדי למכור מעט מעט, אל ישמחר ויתר על שותה. ויכון שלא הוקר השער, אבל אם לקח בשעת הגלגול ועשוי הוקר, ישמחר אפילו כפלים כפי שהשער הוקר ותקנת חכמים היא זו שלא ישמחר יותר (רשב"ם ב"ב ג'). א"כ גולפי. דקל לנמתי צמות על יין ליתן גס המדות ללוקחין (י"ט סה). דמי בנייתא. שנתקן למכרו בעיר על הין כפוקים וצרכנות על צדית פליגי ר' למחר, וי"מ שהיו לריס לשיכר אומן לנקב נקב צמית מפני על שהוא על חס ולקח בלא (קטן סג). בשתמציא לומר. כשמדקדק ממלא כן (ש"ב פ"ג). כשמדקדק צדית דמי בנייתא. (רשב"ם ב"ב טו). לא מוכר לו את הצמד. דמי הכל יאל אלא דפליגי ר' יהודה ורבנן כפירוש דקל מילתא. דלי' לא בעינן זמן מכר ומנין לא מכר ולרבנן לעולם לא מכר (ס"ח). אין הדמים ראי. אלא צמיתה דיקל ליתן לו המורה, אי נמי ליהו מקח טעות כדלמרינן צמיתה חומר לו טעמיה וטולגו למרו (ס"ח). זבון וזבין גברי איקרי. צמיתה וכו' לכן טעם וזבון כדי שקבל מנר ואל יזמן כלום (מנחות עו). מכת"י.

מוסף תוספות

א. דכיון דהוה מופפין בלני להם לכתחילה כל מה שראויין לבלוע. ר"פ. ב. דא"ל כיון דלא ערבת לו אחולי אהלת ודקאמר ר"פ בסמוך. רש"י. ג. לא ס"ל דמתני' בכל ענין איירי. ר"פ. ד. והשתא שייך שפיר דלא ערבת. ר"פ. ה. דכיון דלא ערבת בשעת קנייה ודאי מחלה לו. ר"פ. ו. כדאמר ר' בון ומכר לו

אל ישתכר יותר על שותה. הא עד שמת משמחר ומסתמא רב יהודה היה מוצא שיתנו לו יומר ולמה הניח מלהכיר עד שמת: **במזופפין שנו.** וא"ת כל שכן דבלע טפי כדלמרינן יטן שכר בלע אינו בולע כ"א וי"ל דהיינו חדש אבל נמי התם ציין אבל הכא בשמן לא בלע כיון שהוא יסן:

לחודיה לא מודבן. וא"ת ויתן לו מוכר ללוקח לוג ומחלה שמרים שיערב עדיין וימכור וי"ל דמיידי מתני' אפי' אין השמן צעין שלקחו מעט מעט ומכרו או אכלו: **לדברי חכמים אסור לערב.** וא"ת וימנא משום דאית ליה מילה. ולעולם מותר לערב וי"ל דמתניתין נמי מיידי אפי' כשהשמן עדיין צעין והתם אין שייך מחילה כיון שיכול לתקן כי יאמר לו קח השמרים וערב בשמן ולרב פפא דלמר טעמיהו משום מחילה. סבר דהשמן אינו צעין דלילו הוה צעין לא שייך ביה מחילה אי נמי סבר דאף ע"פ שהוא צעין שייך ביה מחילה כיון דמדדו מווקק:

לדברי ר"י אסור. וא"ת ולימא מותר וטעמא דמקבל משום דלית ליה מחילה וי"ל דרב פפא סבר דלמד זכר אכ"א הוכחה דלאו מחילה דמסתמא לא רצה ליתן מאתים וזו על הצמד בלא צדק אבל הכא לוג ומחלה הוא דבר מועט מדלוג ערב אחולי אמיל:

זבון וזבין תגרא איקרי. מיידי שלא היה מוצא למכור ציוק יותר משלקחו לכן א"ל אדעתא דהכי קנית ממני שהיית יודע שאעבד לוג ומחלה כדי שאריות קלת:

לא אמרו שמן עבור א"א מוכר. פ"י לא אמרו הפסד של עכירת פקטים אלא למוכר דכשנתן ללוקח שמן מווקק אינו מחסר לו כלום ממאה לוג כשציל הפקטים כי אם לוג ומחלה כשציל השמרים מיהו עכירה לא שייך כל כך כשפקטים אלא כדבר המתערב כמו שמרים וי"ל דלא למרינן הפסד של עכירת השמרים אלא למוכר שאם מוכר כשהוא מווקק מקבל עליו לוקח כשציל השמרים לוג ומחלה והמוכר מרויח השמרים וכשהוא מוכר שמן עבור ונתן מאה לוגין שלמים שמן עבור ומפקד השמרים ע"י מה שמכר כשהוא עבור וכשמוכר מווקק לא קרי הפסד לוקח אע"פ שמתפסד שמרים משום דבעה"צ ניחא ליה כשצילג:

שמרים בלא פקטים לא קשיא הא דיהיב ליה זוזי בניסן וקא שקיל מיניה בניסן כי מדה דניסן: **מתני'** המפקיד חבית אצל חבירו ולא יחדו לה בעלים מקום וטלטלה ונשתברה אם מתוך ידו נשברה לצורכו חייב לצורכה פטור אם משהניחה נשברה בין לצורכו בין לצורכה פטור יחדו לה הבעלים מקום וטלטלה ונשברה בין מתוך ידו ובין משהניחה לצורכו חייב לצורכה פטור: **גמ'** הא מגי רבי ישמעאל היא דאמר רבי הכים למקום שגנב חזיר דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר צריך

שהיתה צמקוס התורפה וקרובה להשמר: **אם משפטיה.** שפילה תשימושו הושיעה צמקוס משמחר צין שטלטלה מתחלה לצורכה צין שטלטלה לצורכו פטור. ובגמרא פ"י פ"י שיש בו שמרים. ר"פ. ט. והשתא האי בלא פקטים לאו לפרושי מילתיה נקט, אלא אבא אורחיה קמיל דאין לוקח מקבל פקטים. מוס' ה"א. כ. נשברה אף על פי שלזורכו נטלה מתחלה פטור דלמר משהחזירה הרי היא צרכות על פי שלא הודיע בצעלים לומר נטלתיה והחזרתיה כשומר חסם ופטור על אונסיה ואף על פי שגנב חזיר דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר צריך

(א) צ"ב ס. מנחות ע"ג.
(ב) ג"א שד"ח, א. צ"ב ע"ג.
(ג) נ"ב צ"ב ס. מנחות ע"ג.
(ד) ללקמן גמ'.
(ה) צ"ק ק"ו; ו. בדברי ר' נוסף: בתמיה, ח. בריש"י על הרי"ף נוסף: א, (ט) ללקמן גמ'.

רבינו הגנאל

ל"ו טפחיים בו וזיוו וזן דמי כל החבית, נשארו (י) ר"י טפחיו, יצא ח' שהן שוות לכל החבית בהסדרות כדתן יצא לו שוות לין, נשארו (י) טפחיו ויתו, ומקשי הכי עבד רב יהודה הכי והאמי שמואל לא ישמחר אדם יותר משותה ולא חתו משותה, והשתות הוא וזו ועד, וזה לא נשתירו לר' אלא ד' טפחיו, ופרקי נשתירו החבית וההמין שבתוכו, ואינן גולפי ושרי, למלאת השות ומוקשי אי הכי רב הלוי טפי משותה גבה, ופרקי נשארו ל' לקונה לטול וזלתי הרווח אבר שריחה, שמודר לקונה לכל אחד ואחד לזה עשוי ולהביר למחר ומתבלט ממלאכתו, והמין למי שזקב לו הנקבים חבית להוציא היין בתן מן החבית, וזה פ"י דמי ברוניתא. פ"י בראו נקב החבית, כדנריס (ע"ב) וזהו (ט) דע בראו. נטיל אלו כולן ברייתו שלו וגם בשכר. יצא לו ג' לוג שמן, לוג כ"ו. אם היו קקנים שישים בו, מוציא לו בלע. אמאי אם רב פפא כמזופפין, אמאי כיון דטעון טעון כלומי מאחר שיהיה בתן שמן וצמי ושבטי שוב אין (מוציאין) (מוציאין) לעולם, פ"ס ר' יהודה אמי' אף המוכר שמן שמוקק לחבירו כל השנה הוא זה מקבל עליו לוג ומחלה שמוין לקי. אמאי אבא אסור לערב, והיינו טעמ' דמקבל, דאמי קביל, דאמי ליה מרלא עריבת אחולי אחילת ל' לדברי ר' יהודה אסור לערב, והיינו טעמ' דמקבל, דאמי לערב כל אסור, קבולי לא תקבל, זבון וזבין תגרא איקרי, וכי לא בעינן לאישתורי, הילכך מקבל. וקיימ' לן כתבא קמא. מתני' המפקיד אצל חבירו חבית וליא יחדו לה הבעלים מקום וטלטלה ונשתרה וכו' עד, אין משהניחה בין לצרכה בין לצורכו פטור. פ"י לצרכה, כדי שלא ישמחר וכיצא בה. אומנא ק"ו. ישמעאל דאמי כמשתחזיה אין צורך דעת בעלים, דתניא הגונב טלה מן העדר וסלע מן הכיס, למקום שגנב חזיר דברי ר' ישמעאל. ו' עקיבה אמי'

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מב.

עין מושפא
נר מצוה

(א) לעיל ל"ג, ט ועין
כש"י לו. משמע דליג
או אלא מסקן, א והרי"ף
והרא"ש נקטו או נעל מי
ועי' ננו"ג, ט) תענית
ט: ועי' שם מ"ה אלא
דבר, ט) (פסחים ל"א,
ו) רמ"ל מ"ג, ט) פסחים
ל"א: ט) (ט) וס"ט, ט) לעיל
לו: ועי' ננו"ג, ט) בבב"א
אחד איתא, רבה ובבב"א
אחד, רב פאז, ועי' פ"י
ריב"ז, ט) (ט) וס"ט, ט) לעיל
ט) ונ"ל פסחים ט.
ועי' שם נמו"ג ד"ה ה"ה,
ט) ועי' ה"ה פ"ה קדושין
ל"ג ד"ה בע"ל ועי' שם
לעיל לו: ד"ה את הממנה,

גהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אמר וכו'
שם בקרקע מאה אמה
ונגזו מש: *

גיון הש"ס

תוס' ד"ה אמר וכו'
דבעין זה פ"ד פ"ק
הגהות. עי' גמ"ט פ"ד מ
ע"כ מוס' ד"ה רב אמר:

לעזי רש"י

פריש"ן, שפ.
אשכ"ז א' ואשכ"ז י"ן.
ארגו, תיבה קטנה.

רבינו חננאל

מתני' המפקיד מעות אצל
הב"ח, (צ"ח) (צ"ח)
והפשיטן לאחוריו, מטרין
לבניו הקטנים, ועל כפיתין
שלא כראוי, חייב שלא
שימר כדרך השומרים,
ואם שימר כדרך השומרים
פטר. צ"ח והפשיטן
לאחוריו חייב, כדור' יצחק
דאמ', כתי' וצרת הכסף
ב"ח, אפי' שהוא צורר
יהיה ב"ח. אמ' שמואל
כספין אין להן שמירה
אלא בקרקע, וכתיב שבת
לא אטרחו רבנן, ואסיק'
משום איסורי מעיבא
הילכין בטפח טני ליה.
והשתא דשביח נשתי,
פי' שבנשתי בקרקע
ומגלין המטמונה, אין
לה שמירה אלא בשמי
קורה. פי' פרומא, מלשון
גבורי טני פרומים, טני
ענתן הניא בין ארחא
לארחא בעובי הכותל
נקרא בני אורכי' כדנרטי'
בגמ' הירושלמי (ב"ב ג.)
כותל כפסי' ד' טפח',
ארחא כמאן שהוא טפח
ומחצה שיעור חצי לבנה,
וארחא כמאן כנגדו, הרי
ג' טפחים, נשאר טפח
בין שני ארחין ממלאו
באבני קטנים ויטו,
ונקרא בני [א]רבי, פי'
טפוחאי, שנוקשין בטפח
שלהן מרגישין אם יש
כוחל כספין או זולתן.
ההוא דאפקיד וזי' גבי
הב"ח, אותבינהו בצריפא
דארובי, פי' נתנם בבית
המטבח בעצי ערבה,
ונגבבו, סבר רב יוסף
למפטרניה משום דהוא
שומר חנם, וכו'. איכא
דאמ' אמ' רב יוסף, איכ'
דלענין גבי נטירותא היא
לענין גורא פשיעוה
היא, תחלתו בפשיעה
וסופו באונס חייב, וכן
הלכה למעשה תחלתו
בפשיעה וסופו באונס
חייב. ההוא דאפקיד וזי'

מתני' לררן. כסודרו והפשיטן לאחוריו: גמ' מאי הוה ליה
למיעבד. הרי לררן: מזוי צירו. לא יפקידנו לאחריהם נמקום אחר
שחם מזמנן לו כסודרו לשכר היא מוזמן לו: פסח ידו. להיות
מוזמן לו ללודך ריח הבא פתאום: אין הכרעה. שמתצדק ורצה
מאליו פשיטין צלעו: באסמך. דרש

מתני' א המפקיד מעות אצל חברו צררן
והפשיטן לאחוריו א או שמסרם לבנו ולבתו
הקטנים ונעל בפניהם שלא כראוי חייב שלא
שימר כדרך השומרים ואם שימר כדרך
השומרים פטור: גמ' בשלמא כולהו שלא
שימר כדרך השומרים אלא צררן והפשיטן
לאחוריו מאי הוה ליה למיעבד אמר רבא
א"ר יצחק אמר קרא יוצרת הכסף בידך
יאע"פ שצוררין יהיו בידך וא"ר יצחק לעולם
יהא כספו של אדם מצוי בידו שנאמר וצרת
הכסף בידך וא"ר יצחק לעולם ישליש אדם
את מעותיו שליש בקרקע ושליש בפרקמטיא
ושליש תחת ידו ו"א"ר יצחק אין הברכה
מצוייה אלא אצל הסמוי מן העין שנאמר
יצו ה' אתך את הברכה באסמך תנא רבי
רבי ישמעאל אין הברכה מצוייה אלא בדבר
שאין העין שולטת בו שנאמר יצו ה' אתך את
הברכה באסמך ת"ר יהוהו"ך למוד את
גורנו ואמר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו
שתשלח ברכה במעשה ידינו התחיל למוד
אומר ברוך השולח ברכה בכרי הזה מוד
ואח"כ ברוך הרי זה תפילת שוא ה"לפי שאין
הברכה מצוייה לא בדבר השקול ולא בדבר
המדוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי
מז העין שנאמר יצו ה' אתך את הברכה
באסמך אמר שמואל א כספים אין להם
שמירה אלא בקרקע אמר רבא ומודי שמואל
בערב שבת בין השמשות דלא אמרחוהו
רבנן וואי שהא למוצאי שבת שיעור
למקבריהו ולא קבריהו מחייב וואי צורבא
מרבנן הוא סבר דלמא מיבעי ליה זוי לאבדלתא והאידיא דשכיחי
גשושאי אין להן שמירה אלא בשמי קורה והאידיא דשכיחי פרומאי אין להם
שמירה אלא בני אורכי אמר רבא ומודה שמואל כותל א (אי נמי בין הקרנות)
והאידיא דשכיחי טפוחאי אין להן שמירה אלא בטפח הסמוך לקרקע או
בטפח הסמוך לשמי קורה א"ל רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי התם תנן
א"כמין שנפלה עליו מופלת הרי הוא כמבוער רשב"ג אומר כל שאין הכלב
יכול לחפש אחריו ותנא כמה חפישת הכלב ג' טפחים הכא מאי מי בעינן
שלשה טפחים או לא אמר ליה התם משום ריחא בעינן ג' טפחים הכא
משום איכסויי מעינא לא בעינן ג' טפחים וכמה אמר רפרם מסיכרא א"כמפח
ההוא גברא דאפקיד וזי' גבי חבריה אותבינהו בצריפא דארובי איגנוב אהו
רב יוסף אע"ג דלענין גבי נטירותא היא לענין גורא פשיעוה היא הוה
תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב ואיכא דאמרי אע"ג דלענין גורא
פשיעוה היא לענין גבי נטירותא היא ותחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור
והילכתא תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב ההוא גברא דאפקיד וזי'
גבי חבריה א"ל הב לי זוזאי א"ל לא ידענא היכא אותבינהו אתא לקמיה
דארבא א"ל א"ל לא ידענא פשיעוה היא זיל שלים ההוא גברא
דאפקיד וזי' גבי חבריה אשלמינהו לאימיה ואתבינהו בקרטיליתא ואיגנוב
אמר רבא היכי גדיינו דייני להאי דינא נימא ליה לדידיה זיל שלים אמר

אמר שמואל כספים אין להם שמירה בו. לררן עיון אס שמרם
בקרקע (א) ונגזו משם אס שומר שכר חייב וצפרק הכונס
(ב"ק דף טו. וס' ד"ה כנו) משמע דחייב דפריך אצ"י לרב יוסף
והאמר ר' יוחנן הטוען טענת גנב באצ"י משלם תשלומי כפל
ואי שומר אצ"י שומר שומר שכר הו
קרא צע"י תשלומי ומאי פריך דלוקמא
צטוען שנגנבה צאונס כנון שהעמיק
בקרקע ק' אמות או שמקפמו שניה
או חולי אלא כל גניבה לא הוה
אונס אלא לטעים מוזין וכן הוה
הכי דמיית לא אי אמרת שומר
חנם שכן משלם כפל ואי לטעים
מוזין גנב הוא שומר שכר נמי משלם
כפל משמע דמשום גניבה לא מפטר
שומר שכר אס לא צטענת גניבת
ליטעים מוזין מיהו הגהו ש' לדמות
דח"מ למימר וליטעמך דללאו הכי
נמי מני למימר וליטעמך אפי' גולן
הוא תמלא שומר שכר משלם כפל
צבעלים ויש להציא ראייה מפ' השואל
(לקמן דף טז. וס' ד"ה יליף גניבה
ואצ"י צבואל משומר שכר פריך מה
לשומר שכר שכן משלם כפל צטענת
ליטעין מוזין ומשני אי צביע איתא
גולן הוא צ' משמע שאין שום גניבה
שיפטר בה שומר שכר אף תמאון
גדול הוא למה לא יהא אונס אס
העמיק בקרקע ק' אמות דמאי ה"ל
מו למיעבד או אס תקפמו שניה
או חולי גדול ואי יתכן ששום גניבה
לא תמלא שמהא אונס גמור לליטעין
מוזין ולרצה אית ליה צקו הפועלים
(לקמן דף טז.) דאי על צבילנא דעילי
אינשי פטור א"כ תמלא גניבת אונס
צשומר שכר ומיהו יש לדמות רביע
יקצור כאידך שינאי דקראנא עדיף
כרצ יוסף כהונס (ב"ק דף טו.) ומ"מ
אין סברא כלל שלא תמלא גניבת
אונס שיפטר בה שומר שכר ואין
למך דהואיל ומייד רחמנא שומר
שכר גניבה אע"פ שהיא קרובה
לאונס כדאמר בשואל (לקמן ד' טז.)
חייב אף צכל גניבת אונס דלא
צליטעין מוזין הוא פטור אע"ג
דגנב הוא לרב יוסף א"כ מאי משני
בשואל (דף טז.) לטעין מוזין
גולן הוא אכתי איכא למיפריך מה
לשומר שכר שכן משלם כפל צטענת
גניבת אונס תלמך צבואל דניל
צחייב צגניבה ואצ"י לא ישלם
כפל אפילו צטענת גניבת אונס
דמסקמא הוא חייב קרן צכל אונסין
דקעין ז' פריך פ"ק דמנחות דף
ה' גבי ז'הו להוציא הטרפה וצפרק
שור שנגח ד' ו' (ב"ק דף טז.) גבי שור
האכטדין מהו לגבי מוצח ונראה
דכיון דלמי שאל מק"ו דשומר שכר
אין לחייבו צגניבת אונס צקרן וזי'
לכא מן דרין להיות כמדון דשומר שכר
פטור מגניבת אונס אף שואל כן
וא"ת וגניבת אונס צבואל לפי האמת

פב א מ"י פ"ד מהל'
שאלה ופקדון ה"ו
סמך עין פח טו"ש ח"מ
פי' רלא סקין כ:
פג ב מ"י שם ה"ל ח
טו"ש שם פ"ה פא:
פד ג מ"י שם ה"ל ו
טו"ש שם פ"ה כ:
פה ד ה מ"י פ"ה מהל'
בטות ה"ל כ סמך
עין פח טו"ש ח"מ פי'
פז ו מ"י פ"ה מהל'
שאלה ופקדון ה"ל ד
סמך עין פח טו"ש ח"מ
פי' רלא סקין טו ונד
אילכס כאל ועוד לעיל
צב"ק דף ט:
פז ז ח ט מ"י שם ה"ל
ה ועין בהשגות
ובמ"מ טו"ש שם פ"ה
טו:
פה י מ"י שם ה"ל ד
טו"ש שם פ"ה
טו:
פז כ מ"י פ"ג מהל'
תקן ה"ל ד סמך
עין לט טו"ש ח"מ פי'
תלג פ"ה ח:
צ ז מ"י פ"ד מהל' שאלה
ופקדון ה"ל ד סמך
עין פח טו"ש ח"מ פי'
רלא סקין טו:
צא ז מ"י שם ה"ל ו
טו"ש שם פ"ה ו:
צב ג מ"י שם ה"ל ז
טו"ש שם פ"ה ו:
צג ט מ"י שם ה"ל ח
טו"ש שם פ"ה כג:

תורה אור השלם

1 ונתתה בבסק וצרת
הבסק בידך והלכת אל
האקומו אשר יבדו ?
אלדך בו:
2 וצו' אהך את הברכה
באמריך ובכל משלח
ידך וברכך בארץ אשר ?
אלדך נתן לך:
דברים כח כה

מוסף רש"י

ונעל בפניהם. נפתי אונס
הקטנים שלא יזלו לתוך
האקומו המעות (ע"ל ל"ו).
דבר הממוין מן העין.
שאלו ידע הסכסו (תנוח
ה). ברוך השולח ברכה.
ושפ' ומייד בה מלכות
לאונסה כלל הכרית טול'
(תענית ח). כספים. של
פקדון, אין להם שמירה
אלא בקרקע. ואס לא
מתן בקרקע ואצ"י, פשיעה
היא אלא וימי' דשומר חנם
חייב בפשיעה (פסחים ל"א).
משום ריחא. שהלג
מניחו וממטעו ומילאו
(שם). דארובי. עשו
מעניי ערבות וגרולין אותו
מממחו פיו רחב ולמעלה
קושרין רלשי הללם כחלל
קשר אחד (סוכה י"ג).

מוסף תוספות

א. ון לעולם חייב עד
שיהא יושב ומשור. ר"ן.
ב. ואם איתא, בכל גבה
נמי משכחין לה, וכונן
שומר שמירה מעולה.
ר"ן. ג. הטריחוהו במינים
הלשכירי פועלים במרא
והצינא. (מוס' פסחים ט' ד"ה
פכ"ז. באונס שידעו
בראי שלא בא מחמת
הפשיעה פטור. מנוק"י.

מנ"ל דלא מזינו שואל פטור אלא צמתה צמתת מלאכה דמשומר שכר לא אחי כדפי' וי"ל דנפקא לן מוכי ישאל איש וי"ו מוסף על ענין
לרשון והו' כאלו כתיב גניבה ואצ"י להדיא צבואל וכיון דכתיב ציה גניבה ואצ"י ליהא למפטרניה צגניבת אונס והא דיליף
צצרייתא מק"ו היינו אילו לא נאמר קרא הייתי שומר ק"ו:
שאין הכלב יבול אפשי אחריו. ואס תאמר והלא פטור לצדוק מור מפני סכנת עקרב וי"ל דכא דכר להוציאו או ללו: ד"ה ה"ה ה"ה
תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב. וכן מוכח צלתי הפועלים (לקמן דף טז.) דהלכתא דחייב דפריך אצ"י אי הכי תחלתו בפשיעה
וסופו צאונס הוא ומייד וכן מוכח ריש פרק הכונס (ב"ק דף טו.) ודוקא היכא שיכול להיות שהאונס לא היה נאכר אס לא פשע צתמלה
אצ"י פשע צה ויאלת לאגס ומתה פטור דמלאך המות מה לי וכו' וצריך לומר דצריפא דארובי הו' שמירה מעליא לזוי לענין גנבי
כמו קרקע להכי קרי ליה לענין גנבי אונס:

גבה חב"ת, אמ' ליה הב לי זוזי, אמ' ליה לא ידענא היכא אותבינהו. אמ' רבא כל לא ידענא פשיעוה היא, וכן הלכה. ההוא דאפקיד וזי' גבה חב"ת, אשלמינו
לאימיה ואתבינהו בקרטיליתא, ואיגנוב.